

Ikt. sz.: KVB/61-2/2015.

KVB-23/2015. sz. ülés
(KVB-43/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2015. december 10-én, csütörtökön 11 óra 10 perckor
az Országház főemelet 64. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása	5
A napirend elfogadása	5
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	5
<i>Varga Mihály szóbeli tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Kérdések, észrevételek</i>	<i>8</i>
Válaszok	17
Az ülés berekesztése	24

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Burány Sándor** (MSZP), a bizottság elnöke
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Boldog István (Fidesz)
Dr. Kerényi János (Fidesz)
László Tamás (Fidesz)
Szabolcs Attila (Fidesz)
Dr. Szakács László (MSZP)
Hegedűs Lorántné (Jobbik)
Szelényi Zsuzsanna (független)

Helyettesítési megbízást adott

Bodó Sándor (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Dr. Tilki Attila (Fidesz) László Tamásnak (Fidesz)
Vantara Gyula (Fidesz) dr. Kerényi Jánosnak (Fidesz)
Witzmann Mihály (Fidesz) Szabolcs Attilának (Fidesz)
Dr. Hargitai János (KDNP) dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)

Meghívottak

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter

A bizottság titkársága részéről

Dr. Mátis Kornél, a bizottság szakmai tanácsadója

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 10 perc)

Az ülés megnyitása

BURÁNY SÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, tisztelt hölgyeim és uraim. Szeretettel köszöntök mindenkit, aki bizottsági tagként, kormánytagként, munkatársként, érdeklődőként, sajtómunkatársként megtisztelte jelenlétével mai bizottsági ülésünket. Tisztelettel köszöntöm Varga Mihály miniszter urat, aki mai napirendünk alanya, az ő meghallgatása pedig a tárgya.

A napirend elfogadása

Először a szokásos házszabály szerinti kötelezettségeknek eleget téve bejelentem, hogy dr. Tilki Attilát László Tamás képviselő úr, dr. Hargitai János alelnök urat Szűcs Lajos alelnök úr, Bodó Sándor képviselő urat Boldog István képviselő úr, Vantara Gyula képviselő urat Kerényi János képviselő úr, végül, de nem utolsó sorban Witzmann Mihály képviselő urat Szabolcs Attila képviselő úr helyettesíti a mai bizottsági ülésen.

A bejelentett helyettesítésekkel együtt a bizottsági ülés határozatképes, ezt megállapítom. Tisztelettel kérem a bizottság tagjait, hogy amennyiben egyetértenek az írásban előre kiküldött napirendi javaslattal, akkor ezt kézfelemeléssel jelezzék! (Szavazás.) Köszönöm szépen. A napirendet egyhangúlag megszavaztuk.

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Így el is kezdjük a bizottsági ülést. Az előbb már tisztelettel köszöntöttem miniszter urat. Tekintettel arra, hogy ma még egy bizottsági meghallgatásra is sor kerül, 1 óra magasságában a Gazdasági bizottság színe előtt, ezért kérem, tartsa meg bevezetőjét, időtakarékos üzemmódban. Köszönöm. Parancsoljon! Öné a szó.

Varga Mihály szóbeli tájékoztatója

VARGA MIHÁLY miniszter (Nemzetgazdasági Minisztérium): Törekedni fogok rá elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt köszönöm a meghívást és a lehetőséget, hogy beszámolhatok a magyar gazdaság és a magyar államháztartás idei évről. Örömmel teszek ennek eleget, annál is inkább, mert ha csak a mai nap híreit nézem, akkor azt gondolom, semmi okunk szégyenkezésre.

Az előbb adtam át az idei év Pro Turismo díjait, tehát a turizmus fejlesztésében kiemelkedő eredményt elért díjazottjainak a kitüntetésekét. A turizmusban csak az idei első félévben 17,5 százalékos növekedés volt, miközben a világ turizmusának növekedése csak 4,1 százalék, az európai növekedés 5 százalék volt. A magyar turizmus teljesítménye ennek négyszeresét érte el, tehát azt gondolom, mindenképpen okunk van arra, hogy büszkék legyünk a turizmus ágazatára, az ott dolgozókra, azokra, akik egyébként a bruttó hazai termék 9 százalékát állítják elő, a foglalkoztatásnak pedig a 11 százalékát jelentik.

De egy másik hírre is hadd hívjam föl a figyelmüket. Az októberi külkereskedelmi forgalmi adatok jöttek ki, az előző hónaphoz képest az exportunk 8,8 százalékkal növekedett, az importunk csak 5,5 százalékkal. Ez azt mutatja, hogy az ágazat teljesítménye változatlanul jó, 6,8 milliárd eurónyi január-október tekintetében a külkereskedelmi többletünk. Tehát továbbra is pozitív szaldóban van a

magyar gazdaság teljesítménye, ami azt mutatja, hogy a magyar gazdaság alkalmazkodóképessége jelentősen javult az elmúlt hónapokban, az elmúlt években. Hiszen jelentős mértékben növelte azt a képességét, hogy egy romló világgazdasági környezetben is növelni tudja teljesítményét. Ezt a két jó hírt mindenképpen szerettem volna megosztani a bizottság tagjaival, azt gondolom, ez közös siker, a magyar gazdaság és a magyar emberek sikere.

Arról szeretném a bizottságot tájékoztatni, tekintettel arra, hogy a bizottság a munka irányát tekintve mégis csak az államháztartásért felelős, hogy a magyar államháztartás idei évi teljesítménye is jó lesz. Az elmúlt években elértük azt, hogy a gazdaság konszolidálódott, az államháztartás most már stabilan csak 3 százalék alatti hiánnyal működik, ugye, ennek volt köszönhető, hogy az Európai Unió megszüntette Magyarországgal szemben a túlzottdeficit-eljárást. Örömteli tény, hogy 2015-ben is minden külső finanszírozási nyomás ellenére, gondolok itt a migrációs költségek nem tervezett nagyságrendjére, a magyar államháztartás tudja teljesíteni a 2,4 százalékos hiányt, sőt, reményünk van arra, hogy talán még ez alatt is teljesül majd az idei hiánymutató. Ez azt jelenti, hogy egyre kevésbé adósodik el a magyar állam, egyre kevésbé kell hitelekől finanszírozni a magyar államháztartás működését.

Ezzel párhuzamosan az államadósság csökkentése, ami az egyik fontos célkitűzésünk, szintén stabil maradhat, hiszen most már négy éve csökken ez a mutató. Négy éve folyamatosan kisebb az adósságunk. A tavalyi év végén ez a bruttó hazai termék 76,2 százalékát érte el. Itt is megvan minden reményünk arra, hogy ha a következő három hétben valami örült nagy árfolyam-ingadozás nem történik, akkor a magyar államadósság mértéke a tavalyi év végének mértéke alatt fog alakulni. Még van három hét, tehát csak óvatosan nyilatkozhatok erről, de a kollégák legutóbbi számításai szerint, az Államadósság Kezelő Központ jelzése szerint erre is megvan az esélyünk. Külön öröm számunkra, hogy az adósság alakulásán belül egyre kisebb mértékű a devizaadósság aránya. Ugye, úgy indultunk el, hogy ez közel 45 százalékos volt 2010-ben, most 37-36 százalék környékére csökkent ez az arány. Ez mindenképpen jó jel, az ország sérülékenysége és kockázata csökken ezáltal.

Ennek köszönhető az, hogy ebben az évben devizakötvényeket nem bocsátott ki a magyar állam, tehát adósságunk megújítása vagy finanszírozása nem külső devizaforrásokból történt az idén, hanem csak és kizárólag hazai, forintforrásokból. Öröm számunkra az is, hogy a lakossági megtakarítások növekedésével párhuzamosan a lakosság egyre nagyobb mértékben vásárol magyar állampapírokat, ezt megfelelő és jó megtakarítási formának tartják az emberek. Sokat tettünk azért, hogy a Magyar Államkincstár rendszere alkalmas legyen arra, hogy állampapírokat minél könnyebben és minél egyszerűbben tudjanak vásárolni az emberek. Jelentősen növeltük az úgynevezett kincstári pontok számát, ebben az esztendőben közel 30 ilyen új pont létesült az országban, a következő évben szeretnénk ezt folytatni.

Ami a gazdasági kilátásainkat illeti, hiszen ezek azért jelentősen befolyásolják az államháztartás helyzetét, azt tudom önöknek mondani, hogy az idei évben várhatóan 3 százalék körül alakul a gazdaság növekedése. Ez némiképp alacsonyabb, mint a tavalyi év, akkor 3,7 százalékos növekedés volt, de még mindig jóval az Európai Unió átlaga fölötti mutató ez. Ez azt jelenti, hogy a magyar gazdaság felzárkózási pályán van, tehát nem lemaradunk vagy leszakadunk akár az Európai Unió átlagától vagy a régió átlagától, hanem felzárkózunk.

Profán módon, amit az emberek úgy szoktak megfogalmazni, hogy szeretnénk egy kicsit jobban élni, a gazdaság teljesítményén keresztül azért érzékelhető, hiszen nemcsak a gazdaság teljesítménye nőtt, hanem javult a foglalkoztatási mutató is. 2010-hez képest 550 ezerrel több embernek van ma munkája az országban, lassan elérjük a 4 millió 300 ezres foglalkoztatotti létszámot. Öröm az számunkra, hogy az

emberek jövedelmi helyzete javult, jelentős reálbér-növekedés történt az elmúlt években. Az állam itt a saját állami szektorában jelentős programokat indított el, a pedagógusok béremelése 2013-ban 50 százalékkal indult, azóta évről évre 10 százalékos növekedést teszünk ehhez hozzá minden szeptemberben. A hivatásos és rendvédelmi dolgozók fizetése szintén ebben az évben, az idén nyáron 30 százalékkal növekedett, és a következő években további 5-5 százalékkal fog nőni. A versenyszférában is kedvezően alakultak a bérek, jelenleg zajlanak a bértárgyalások a munkaadók és a munkavállalók között. Nagy reményünk vagy jó esélyünk van arra, hogy 4-5 százalékos közötti bérnövekedés a következő évben is megvalósuljon.

Ami a 2016-os kilátásokat illeti, azt látjuk, hogy a világgazdasági növekedésből minden fontos intézmény visszavett, tehát egy általános lassulásra számít a világ legtöbb intézménye. A Nemzetközi Valutalap legutóbbi anyagát tudom idézni, 3,3 százalékról 3,1 százalékra korrigálta vissza a növekedési mutatókat. Ebből kifolyólag a magyar gazdaságnak is 3-4 olyan külső kihívásra kell válaszolnia, amelyek befolyásolására kevés eszközünk van, de amelyek mindenképpen hatnak a magyar gazdaságra.

Az első ilyen, hogy hosszú évek óta érik az amerikai FED kamatemelése, ami a feltörekvő piacokról nyilván tőke-forráskivonást fog jelenteni. Ez a hatás már elindult, a piac arra számít, hogy még ebben az évben vagy a következő év elején ez a kamatemelés megtörténik. Különböző banki mérlegekből, összesített anyagokból láthatjuk azt, hogy az elmúlt hónapokban nemcsak Magyarországról, hanem Közép-Európából átlagban 15-20 milliárd euró közötti tőkét, forrást vontak ki. Ez Lengyelországot, Csehországot, Szlovákiát, Magyarországot, Romániát érinti ebben a térségben, és ezzel a hatással jövőre is számolnunk kell.

A másik ilyen hatás a kínai gazdaság lassulása. Csekély a szerepünk abban, hogy ez ellen valamit tegyünk, de a világgazdaság egészére ez hat. Ha az exportpiacaink kilátása romlik, a piac mérete zsugorodik, akkor nyilván a magyar gazdaságnak is reagálni kell majd erre. Ezért volt fontos az októberi adat, ami azt mutatta, hogy a mostani lassulás ellenére is az ágazatok teljesítménye változatlan, főleg a járműgyártást és a gyógyszeripart kell kiemelni, mint amelyik a legjobban teljesített.

A harmadik ilyen hatás, amiről beszélnem kell, nyilván az autóiipari kilátások. Magyarország, Csehország és Szlovákia kifejezetten erősen, több mint 20 százalékos mértékben függ a gazdaság teljesítményét tekintve az autóiipari ágazatoktól. Ebben a tekintetben egyelőre Európában nem látszódik a jele, Oroszországban, Kínában és a feltörekvő országok közül Dél-Amerikában, Brazíliában kifejezetten visszaestek az autóiipari értékesítések. Európában enyhe, 4-5 százalékos közötti növekedés volt még az elmúlt hónapokban is. De nyilván, ha itt történik valami, akkor erre a magyar gazdaságpolitikának is reagálni kell.

A negyedik ilyen elem, amiről talán említést kell tennem, a migrációs hullám hatása az európai gazdaságokra. Az elmúlt hónapokban a migráció, bevándorlás által érintett országokban jelentős mértékű többletkiadások jelentkeztek, ez alól a magyar költségvetés sem kivétel. Az eddig kifizetett számlák összege 44 milliárd forintnál tart, és arra számítunk, hogy a további beérkező számlák kapcsán lesz még kifizetése a magyar államháztartásnak, a magyar költségvetésnek. De összességében Európát is egyre inkább érintheti a migrációs hullám gazdasági hatása, a szociális, oktatási kiadások nőhetnek meg. Ezeknek az embereknek az ellátása, képzése, és így tovább, jelentős költségvetési forrásokat igényel nemcsak nálunk, hanem Németországban, legfontosabb gazdasági partnereinknél, vagy éppen Svédországban is.

Ezek tehát hatni fognak az európai gazdaság egészére és ezekkel a hatásokkal nekünk is számolni kell jövőre. Hogy reagálhat erre a magyar gazdaság, a magyar

gazdaságpolitika? Négy területen fogunk indítani olyan gazdaságpolitikai intézkedéseket, amelyek a növekedést ösztönözhetik. Az egyik ilyen terület, hogy a beruházások magas szintjét fenn kívánjuk tartani. Az elmúlt évben több mint 20 százalék fölé emelkedett a beruházási ráta Magyarországon, és szükségünk van a növekedéshez arra, hogy további beruházások, fejlesztések történjenek. Kedvező folyamatnak tekintem azokat a bejelentéseket, amelyek ilyen ügyekben születtek. A MOL Tiszaújvárosban szintetikusgumi-üzemet épít 70 milliárd forintos beruházásból, a Continental Nyíregyházán 5,1 milliárd forint értékben fog bővíteni, az amerikai Becton Dickinson gyógyszeripari cég a tatabányai ipari parkban letette az új magyarországi üzemcsarnokának alapkövét. Ezek a beruházások folyamatosan járulhatnak hozzá ahhoz, hogy a növekedésből ne veszítsünk, de a magyar kormány jelenleg dolgozik azon, hogy egy olyan lakásépítést ösztönző programot indítsunk majd el, ami a háztartásoknak és a magánszemélyeknek is segít abban, hogy beruházási oldalról a gazdasági növekedést támogatni tudjuk.

A másik ilyen elem, hogy az új európai uniós ciklusban szeretnénk, ha minél gyorsabban kerülnének kiírásra az uniós források. Ezért 2017 első félévéig az összes pályázati forrást meg kívánjuk nyitni. Ebben az évben is komoly pályázati körben nyílt meg a lehetőség az uniós források felhasználására. Ezt tehát fel kell gyorsítani. Örömteli tény, hogy a magyar gazdaságpolitika döntésének megfelelően ezeknek a forrásoknak a 60 százaléka gazdaságfejlesztésre fordítódik majd.

A harmadik terület a munkaerőpiacon szükséges intézkedéseket jelenti. Jól látható az, hogy a közfoglalkoztatás kiterjesztésével párhuzamosan egyes ágazatokban, gondolok itt a turizmusra vagy éppen a mezőgazdaságra, szezonális munkaerő-problémák merülhetnek fel. Ezért föl fogjuk gyorsítani azokat a képzési programokat, amelyek a közfoglalkoztatásban résztvevők számára azt az esélyt nyitják meg vagy bővítik, hogy könnyebben tudjanak az elsődleges munkaerőpiacra visszakerülni. A jelenlegi adatok szerint ezeknek az embereknek körülbelül 12-13 százaléka tud visszakerülni erre a munkaerőpiacra. Nem vagyunk elégedettek ezzel a számmal, de ha azt nézem meg, hogy a program indításakor ez körülbelül 7 százalékos volt, akkor azért jobban állunk. De nagyon sok múlik azon, hogy részben a hazai, részben az uniós forrásokból a képzési programokban mit tudunk még ezeknek az embereknek majd kínálni.

A negyedik elem, amiről még beszélnem kell, ha eszembe jut, de mindjárt eszembe fog jutni, ami szintén gazdaságpolitikai ösztönző terület lehet, azoknak a programoknak a folytatása, amelyek megindultak. Itt főleg állami beruházási programokra gondolok. Szeretnénk, ha azok a nagy fejlesztési programok, amikkel elindultunk ebben az évben, jövőre mindenképpen folytatódnának. Tehát lehetőséget látunk arra, hogy a Beruházási Alap működtetésével ezeket a programokat szintén fölgyorsítsuk, kiterjesszük majd 2016-ban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Bizottság! Röviden ennyiben kívántam a bevezetőmben összefoglalót adni. Nyilván számos kérdés lesz, úgyhogy majd még lesz lehetőségem ezekre reagálni. Köszönöm szépen a figyelmet.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Bizottság! Azt javaslom, hogy ahogy a korábbi meghallgatáson is tettük, Seszták miniszter úr esetében, a kérdéseket és az észrevételeket egy hozzászólásban fogalmazzák meg a képviselő hölgyek és urak. Ez nem zárja ki természetesen a bizottsági tagok közötti vitát, és ennek lezárásával miniszter úr válaszolni fog az észrevételekre, illetve a feltett kérdésekre. Tisztelettel kérdezem tehát, hogy a bizottság tagjai közül kinek van kérdése vagy észrevétele.

Szelényi képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon! Aztán Szakács képviselő úr következik.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót, és köszönöm szépen a tájékoztatót, miniszter úr. Általában azt lehet mondani, hogy azokat a makromutatókat, amelyek a gazdaság jelenlegi állapotát tükrözik, éppen rendben valónak találjuk. Ez évek óta így van, ez nyilvánvalóan eredmény a magyar gazdaság állapotát illetően. Ugyanakkor azért nagyon sok probléma van. Én egy pár dologra szeretnék rákérdezni.

Mindenekelőtt az érdekelne engem, hogy mit szól ahhoz, hogy a Magyar Nemzeti Bank legfrissebb növekedési jelentésében igazából egy másfajta gazdasági állapotfelmérés mutatkozott meg, mint amiről ön itt beszámolt. Ez annál is érdekesebb, mert a Magyar Nemzeti Bank egyébként a kormányzat növekedési sikerpropagandájának részese, és aktív szereplője is számos beavatkozáson keresztül, amik az előző években történtek. Ehhez képest a mostani, legutóbbi jelentés először is súlyosnak találja a beruházások állapotát. Ön beszámolt egy pár olyan beruházásról, amelyek nyilvánvalóan vannak, és ezt nincs is okom kétségbe vonni, de mégis csak azt lehet mondani, hogy a magyarországi beruházások a GDP 20 százalékát nem érik el. Ez egy nagyon gyenge beruházási rátának tekinthető. Évek óta nem sikerült a kormánynak túllépni ezen, ami nagyon jelentősen befolyásolja előremutatóan a magyar gazdaság növekedési kilátásait.

A report arról is beszámol, hogy romlik tovább a demográfiai helyzet Magyarországon, illetve azt az egyébként általam a költségvetési vitában jó párszor elmondott tételt is megfogalmazza, hogy az oktatás és egészségügy, tehát a fontos humán területek, amelyek szintén a hosszú távú növekedés előfeltételei, rendkívül rosszul vannak finanszírozva Magyarországon, komoly leépülés tapasztalható ezeken a területeken. Azt gondolom, hogy ezek súlyos dolgok, és szeretném, ha erről pár szót mondana. Különösen annak fényében, hogy például az a költségvetési tartalék, amit pár héttel ezelőtt az Országgyűlés fogadott el a migrációs nyomásra való tekintettel, most éppen arra van felhasználva, több tízmilliárd forintban, hogy a KLIK és más államigazgatási szerv kiadásait pótolja. Ezekről nem lehet azt mondani, hogy ezek előre nem látható kiadások lettek volna. Itt egyértelműen vagy egy hibás félretervezésről lehet szó az oktatást illetően, vagy pedig ez egy tudatos alátervezés volt, és az oktatási szféra pénzügyi kiszigereléséről szól, ami szerintem évek óta nagyon súlyos hibája a kormánzatnak.

Tehát hogy látja valójában, érdemben a hosszú távú növekedést a beruházások alacsony szintjét illetően? A magyar gazdaság termelékenységé egyébként évek óta jelentősen elmarad a kelet-közép-európai régiótól, attól a közegtől, amelyhez elsődlegesen hasonlítjuk magunkat. Hogy az európai uniós átlaghoz hasonlítjuk Magyarország termelékenységét, növekedését, az nem releváns összehasonlítási alap, hiszen egész más típusú adóssági és fejlettségi szintű gazdaságokhoz nem érdemes viszonyítani Magyarországot. A régió érdekes, és a régióban igazán rosszul állunk.

A másik kérdésem a NAV-val kapcsolatos. Ugye, nem olyan régen egészen elképesztő tempóban, egy nap leforgása alatt nagyon jelentős átalakítás történt. Hát, ha lehetett volna, egy nap alatt is megcsinálták volna, de a törvény két napnál rövidebbet nem tett lehetővé. A NAV legalábbis egy éve, tavaly ősztől, amikor napirenden volt a NAV számos hiányossága, és a NAV elnöke, Vida Ildikó mindenféle botrányba keveredett. Értelemszerűen hosszú idővel később, de vissza is vonták az ő megbízatását. Hónapokon keresztül a NAV vezető nélkül működött. Azt gondolom, hogy az egész NAV-val kapcsolatos ténykedés botrányos volt az elmúlt egy évben. Nagy nehezen sikerült valamiféle újabb koncepciót és vezetői felállást kitalálni.

Érthetetlen, hogy miért kellett két napot szánni erre. Miért nem tisztelte meg adott esetben a saját fideszes kollégáit és másokat, természetesen bennünket is, hogy egy alaposabb és részletesebb vitának tegyünk ki azt a törvényt, ami egyébként nagyon jelentős változásokat is tartalmaz?

Egy pár ilyen változásra azért szeretnék rákérdezni. Nyilván szerkezeti változásokról is szó van, de alapvetően most a rádióból tanuljuk meg, hogy mi van ebben a törvényben, hiszen nincs senki, aki el tudná mondani az ön munkatársain kívül, hogy pontosan mi minden van ebben a törvényben. Nem is a szerkezeti átalakulás érdekel engem, hiszen azt megtudtuk, hogy az ön munkatársainak hónapok állnak még majd rendelkezésükre, hogy ezt még részletezzék, hanem az, hogy például mi indokolja azt, hogy a vagyonbecslést ezután szűkebb körben végezheti majd a hivatal. Ez nagyon fontos eszköz az adóhivatal kezében. Van-e tudásunk arról, hogy jóval kevesebb lett az adócsalás, vagy csökkent a korrupció szintje Magyarországon? Tehát mik azok a tézisek, amelyekre alapozza a minisztérium azt a javaslatát, hogy vagyonbecslésre ezután nem lesz olyan kiterjedt módon szükség, mint eddig. Mi indokolja azt, hogy a NAV-ot államtitkári szinten irányítsák? Nem látja-e ezt összeférhetetlennek azzal, hogy ez nagyon-nagyon jelentős pozíció, nagyon nagy felelősséggel kell ellátni? Előreláthatóan érthetetlen, hogy miért a minisztérium egyik alkalmazottja fogja végezni ezt a munkát.

Szeretnék még további kérdést feltenni a Nemzeti Bank bevételeivel kapcsolatban. Ugye, ez egy visszatérő probléma, amire igazából az ön válaszát sosem hallottam. A jegybank deviza-tranzakciói során nagyon jelentős, 7-800 milliárd forintos bevétel keletkezett az elmúlt években. Ez nyilvánvalóan közpénz. Tehát egy olyan tranzakciós profit, ami nem lehet a jegybanknál, ezt már réges-régen be kellett volna fizetni az államkincstárba. Nyilvánvalóan a hiány csökkentésére és számos más szükségletre ennek a pénznek igen jó helye lenne az államkincstárban, az ön keze alatt. Miért van az, hogy önnek nincs szüksége erre a bevételre? Különös probléma az, hogy ez egy olyan, nagyon jelentős közpénz, ami semmiféle kontroll alatt pillanatnyilag nem áll. A Magyar Nemzeti Bank vezetése azt csinál ezzel a pénzzel, amit akar. Sem az ön kontrollja alatt nem áll, mint aki az államkincstárért felel, és természetesen a mi ellenőrzési jogkörünk sem terjed ki erre. Azt gondolom, ez súlyos probléma a magyar költségvetés átláthatóságához rendkívüli módon hozzájárul az, hogy egy ilyen hatalmas összeg átlátható legyen mindannyiunk számára, és erre nyilván önnek is szüksége van

Azt hiszem, hogy most itt befejezem, és kíváncsian várom a válaszait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Hegedűs Lorántné képviselő asszony is jelentkezett. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az első kérdéscsomagom az önkormányzati alrendszeret érinti, amiről sajnos az előbb a beszámolóban nem volt szó.

Amire szeretnék most támaszkodni a kérdésem feltételekor, az Állami Számvevőszék egyik illetékes munkatársa fogalmazta meg egy önkormányzati konferencián, ami arról szól, hogy az adósságkonszolidáció, amit önök végrehajtottak több lépcsőben, nem garancia, csak egy tüneti kezelés. A kiváltó okok ugyanis nem lettek vele kezelve, és nagyon is félok, hogy ez az alrendszer a továbbiakban is el fog adósodni. Nem úgy, mint korábban, hiszen bizonyos törvényi keretek már azóta föl lettek állítva, de például oly módon, hogy bizonyosfajta működési eladósodottság jelentkezik. Önként vállalt feladatokat lemondanak, mert nem tudják ellátni,

elmaradnak a karbantartások, aztán felhalmozási eladósodottság is lehet, mert bizonyos beruházások maradnak el, amelyek egyébként szükségesek lennének természetesen és nyilvánvalóan az önkormányzatok életében. Aztán a gazdasági társaságaikon keresztül adósodnak el. Hiszen van a stabilitási törvénybe betéve egy fék, ez igen könnyedén kijátszható, és nagyon komoly adósságállományt nyomnak át az önkormányzatok a saját gazdasági társaságaikhoz. És a nemfizetési eladósodás. Ez alatt azt értem, hogy a szállítási tartozásokkal játszanak az önkormányzatok, hogy a fizetőképességüket megőrizzék.

Látszik tehát, hogy nagyon komoly probléma van a rendszerben. Ez minden évben, minden költségvetési, minden zárszámadási vitában felmerül, ennek ellenére sajnos, úgy látszik, a kormányzat nem kívánja kezelni ezt a helyzetet érdemben. Mi tehát az ön meglátása ebben a kérdésben?

A másik pedig az, ami már részben az előbb itt elhangzott. Ezt a kérdést úgy teszem fel önnek, mint aki az államháztartás belső kontrolljáért, illetve az intézményi gazdálkodás felügyeletéért, szabályozásáért felelős. Egészen elképesztőnek tartom azt, ami most történt a KLIK-en keresztül a tanári fizetések nem továbbutalásával. Az egymásra mutogatás és a mindenféle mondva csinált ok, indok felhozása, hogy áttért a MÁK a KIRA rendszerre, ezért nem tudta időben utalni a pénzeket. Tudjuk, hogy ez nem igaz, hiszen ez már nyáron is előfordult. Ez a napi rutin része, hogy több tízezer tanár nem kapja meg Magyarországon a fizetését időben, illetve csak hónapos késésekkel érkezik meg bizonyos esetekben, például, ha megbízási szerződésről van szó, vagy útiköltség-térítést nem kapnak meg hónapokon keresztül, és így tovább. Hiába beszélünk mi béremelésről meg életpályamodellről, ami 2013 óta terebélyesedik és virágzik, ha maga az életpálya arról szól, hogy egyik napról a másikra élünk, és ha egy-két napos csúszásban van a fizetés, akkor gond a számlák rendezése, egyáltalában a létfenntartás.

De ez a helyzet az egészségügyi intézményeknél is. Ott is egy folyamatos adósságot görgetnek az egészségügyi intézmények maguk előtt. Néha részben vagy egészben konszolidálva vannak, de abban a pillanatban újratermelődik az adósságállomány. Tehát úgy gondolom, hogy itt nagyon komoly belső problémák vannak a hurraóptimizmus mellett, amit hallhattunk miniszter úrtól is. Ennek kapcsán hadd kérdezzem meg, nagyon nagy szó, hogy százalékos arányban csökken az államadósság, de itt most, a miniszteri meghallgatáson számszerűen hangozzék el az adat, hogy mennyivel nőtt egyébként az államadósság.

Végül nagyon sajnálom, megmondom őszintén, hogy itt most körünkben csak önt köszönhetjük, és Tállai urat odahaza hagyta, mert megkérdeztem volna tőle, hogy ugyan árulja már el nekem, hogy mi a nagyobb kockázat a magyar gazdaság fejlődésére, a Mikulás bácsi vagy pedig Andy Vajnáknak a NAV-hoz be nem kötött pénztárgépei. Mert amikor ön itt a bevezetőjében elmondta, hogy milyen fantasztikus dolog, hogy Magyarországon hogy nő a turizmus, akkor rögtön arra gondoltam, hogy igen, azok a turisták, akik külföldről érkeznek, és egy részük, nyilván jelentős részük például Andy Vajna szórakozóhelyein költi el a pénzét, abból bizony sajnos a magyar gazdaság közvetlenül vajmi kevéssé részesülhet. Hiszen nem tudhatjuk, hogy mennyit nem vall be Andy Vajna. És az, hogy valahol az épületen belül meg az utcán a szórakozóhelyei környezetében el vannak helyezve bizonyos megfigyelő kamerák, azt tudjuk, hogy ez eléggé nevetséges indok, illetve magyarázat. Ezt Tállai úrtól személyesen hallottam, hogy önök így ellenőrzik Andy Vajnát. Úgyhogy kérem, erre még külön térjen ki válaszában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most Szakács László képviselő úr következik.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Igen, én is ott folytatnám, ahol képviselőtársam, Hegedűs Lorántné abbahagyta. Azért érdekes világban élünk, ahol a jótékonysági süteményvásárt és a Mikulást megbünteti a NAV, ellenben milliárdos bevételű kaszinók után nem feltétlenül követhetően lehet az adót megfizetni vagy éppen nem is kell megfizetni. Nagyjában-egészében ez jellemzi a költségvetés alkotását, ez jellemzi a gazdálkodást, a magyar gazdaságot. Valahol ezek a hangsúlyok nincsenek a helyükön. Persze, ha az ember nyitott szemmel jár kel, akkor megéri, ha megakarja, hogy egyes dolgok miért fontosak, kinek fontosak legfőképpen, nem a társadalomnak, más dolgok pedig miért nem fontosak. Éppen ezért azokra nem jut kellő figyelem.

Természetesen a költségvetésből is tudok erre hozni példát. Nem kaptam a költségvetési vitában erre megfelelő választ, így itt miniszter urat is meg szeretném erről kérdezni. Hogyan létezik az, és ez egy torz világképet is mutat a magyar társadalomról, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság 5 milliárddal kap több pénzt, 37 milliárd forintból gazdálkodik jövőre a 2016-os költségvetésben, mint a 32 milliárd forintból gazdálkodó Országos Mentőszolgálat. Hol állították össze ezeket a prioritásokat? És most nagylelkűen az ember mondhatná, hogy már nem is zavar, hogy mit csinál a Magyar Olimpiai Bizottság a 37 milliárdjával. Dehogyan zavar. De legalább a mentők, ahol, mindannyian tudjuk, milyen problémák vannak a bérezéssel, az eszközökkel, az eszközrendszerrel, tudjuk azt is, hogy pályázatokból felújítottak nagyon sok mentőállomást, de a bérek azért még mindig nagyon-nagyon rossz arányban vannak más magyarországi bérekhez képest is, ők miért nem kaphatnak annyit, mint MOB? Ez csak egy példa volt.

Ezt azért mondtam el, mert nagyon szép makroadatokat mond miniszter úr. Még azt is gondolhatnánk, hogy általában jól vagyunk. Csak ha jobban kifejtjük, akkor úgy vagyunk, mint a viccben, hogy egyébként nem jól. Mert azt látjuk, hogy azok a társadalmi folyamatok, amelyeket elindítottak, azok a költségvetési és gazdaságpolitikai tervezési hiányosságok, tervezési hibák vagy éppen a súlypontok nem jó helyre tolásai nemcsak Magyarországon látszanak. Hát ezért nem sikerült a felminősítés sem. Emlékszünk rá, itt ült Banai államtitkár úr és, mondjuk így, nagyon udvariasan, de szerénységre intett bennünket, hogy kedden volt a bizottsági ülés, csütörtökön ő le fog ülni a minősítő intézményekkel, és felminősítés várható. Ők be is jelentették, hogy igen, csak hát ez nem fenntartható, és olyan társadalmi folyamatokat indított el ez a fajta költségvetési gazdálkodás és gazdaságpolitika, ami miatt ők nem látják azokat a fantasztikus sikereket, amiket a makroszámok szintjén meg lehet élni. Magyarországon az emberek nem a makroszámok szerint élik az életüket, hanem a mikroszámok szerint. Önök be tudják bizonyítani, hogy nincs infláció, de utána menjünk el egy üzletbe, és vásároljunk, vagy menjünk el tankolni.

Hogy néhány konkrét kérdést is feltegyek. Amiről a foglalkoztatás tekintetében miniszter úr beszámolt, annak kapcsán szeretnék föltenni egy-két kérdést. A nem támogatott új álláshelyek száma miért marad el a válság előtti szinttől, miközben a regisztrált munkanélküliek száma a válság előtti szintre vagy az alá esett? Mi lehet ennek az oka? A közfoglalkoztatás tekintetében örülök, hogy most miniszter úr kiemelte a közfoglalkoztatottak képzését, képzési programjait. Többször szóvá tettem mind a két költségvetés tárgyalásakor ebben a ciklusban. Ezzel szemben teljesen mást üzennek a számok, miniszter úr. A számok azt üzenik, hogy a költségvetésben az elmúlt két évben 35 százalékkal csökkentették a közfoglalkoztatottak képzésére fordítandó összeget. Ez azt jelenti, hogy az Európai Unió által elvárt, a kofinanszírozás által elvárt minimális szintre csökkentették a közfoglalkoztatottak képzésére fordítandó összeget. Nota bene, akkor nem lehet igaz az, amit miniszter úr

mond, hogy most aztán majd képezni fogják őket, hiszen sokkal kevesebb pénz van rá, és sokkal több közmunkás van, mint amennyi eddig volt, hiszen a bérüket emelték, jobban mondva a bérükre fordítható pénztömeget emelték. Ebből azt lehetett kiszámolni, hogy többet keresni nem fognak, de 50 ezerrel többen lesznek, mint amennyien tavaly voltak. Tehát sokkal több embert kellene sokkal kevesebb pénzből képezni. Úgy gondolom, nagyon örülnék annak, ha miniszter úr erre az ellentmondásra reagálna, amikor válaszol a kérdésekre.

A munkaerőpiacnál, úgy gondolom, nagyon fontos szegmens, amit mindig kihagyunk, mindig elfelejtünk, a munkaerő elvándorlása. Ma Magyarországról a képzett munkaerő vándorol el. Ez a bérszint miatt van természetesen, meg a másfajta életstílus és életmodell miatt van. Ezt én így gondolom. De még azok is, akik Magyarországon vállalnak munkát, minekutána Magyarországon annyira kiszámíthatatlan az egyes szektorokat érintő szabályozási környezet, az adókörnyezet, ezért Magyarországról még a nagy cégek is elvitték a klaszter- vagy regionális központjaikat, ahol kiváló, jól képzett magyar munkaerő dolgozik. Prágába, Bécsbe, Londonba, Berlinbe kerültek ezek a regionális vagy klaszterközpontok. Úgy gondolom, ezen érdemes elgondolkodni, mert a magyar agyakat máshol használják. Nem gondolom, hogy ez lehetne a legfőbb célja a gazdaságpolitikának.

Konkrét kérdésem még van a Quaestor-üggyel kapcsolatban. Föltettem kérdéseket miniszter úrnak, kifürkészhetetlen okokból nekem mindig Trócsányi miniszter úr válaszolt, amivel egyébként nincsen baj. De mégis miniszter úr álláspontját is szeretném megkérdezni arról, hogy ön szerint, ha 2014 novembere és 2015 januárja között a Magyar Nemzeti Bank mint a pénzügyi szervezetek állami felügyeletét is ellátó szerv ott van és ellenőríz ennél a cégnél, és ez a cég márciusban összeomlik, akkor megállapítható-e az MNB felelőssége. Mi az álláspontja arról miniszter úrnak, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium az utolsó pillanatban mintegy 3 milliárd 800 millió forintot vett ki ebből a társaságból? Miért tarthatta ott a pénzt? Értékpapírt vagy pénzt kaptak-e? Értékpapír-, forint- vagy esetleg devizaszámlára érkezett-e vissza ez a közpénz? Úgy gondolom, ez nagyon fontos.

A most benyújtandó törvénynél, amit tegnap éjszaka olvashattunk, láthattuk, hogy 2008-tól a hozamokat le kell vonni a kártalanítás összegéből. Mi arról az álláspontja miniszter úrnak, hogy egyfelől ez eléggé követhetlenné teszi majd, hiszen itt mindig új szerződések alapján új kötvényeket vásároltak a károsultak, adót és ehót pedig fizettek utána már a költségvetésnek. Úgy van-e ez, hogy a költségvetés ajándékot elfogad, de természetesen azért, ami után ki kellett fizetni ezt az adót és ehót, már nem kíván helytállni.

Egy utolsó kérdésem hadd legyen, ami, úgy gondolom, eléggé foglalkoztatta a közvéleményt pár napig, de miniszter úr ebben nem szólalt meg. A magyar állam miért adta el olyan gyorsan, előkészítetlenül az OTP részvényeit ekkora mennyiségben és ennyire hirtelen? Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. László Tamás képviselő úr következik, aztán alelnök úr.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! A tisztelt ellenzék katasztrófahangulatával szemben nagyon örülök annak, hogy a nemzetgazdaság inkább a kormány intézkedéseire hallgat. Ezen belül a saját szakmámnak megfelelően a nemzetgazdaság igen jelentős ágazatával, az építőiparral és azon belül a lakáspolitikával kapcsolatban tennék észrevételeket, tennék föl néhány kérdést. Az építőipar és az építőanyag-gyártás egészen biztosan az autógyártással összehasonlítható, hiszen hasonlóan igen-igen jelentős beszállítói

struktúra áll minden építőipari beruházás mögött. Azt látom, hogy az építőipar, ha nem is kilábal, de elindult a nagyon-nagyon mély recesszió után felfelé, picit emelkedő pályára lépett, de még mindig nem érte el a 2008 előtti időszak arányait, sőt, eléggé alatta marad a teljesítménye. Ezen egészen biztosan sokat fog segíteni a 2014-2020-as ciklus nagyon jelentős európai uniós és állami beruházások volumene. Bizakodó vagyok ebben a tekintetben, mert úgy gondolom, hogy az építőipar még egy sor vonatkozásban azért megtámogatandó.

Ezen belül a lakáspolitikára hadd térjek rá egy pár gondolattal. Ugye, itt három olyan szektora van a lakáspolitikának, amelyekkel külön-külön, illetve az egészszel együttesen kell foglalkozni. Itt az újlakásépítést, a bérlakásépítést és a lakásfelújítást egyaránt nagyon fontos tényezőnek tartom. Az újlakásépítésben jelenleg 8 ezer lakás épül, és ha, mondjuk, 1 százalékos újra előállítási, pótlási számot veszünk, akkor 40 ezer kellene. Tehát azért itt az újlakásépítésben elég jelentős lemaradás van. Vannak-e eszközei? Itt miniszter úr említést tett arról, hogy készülöben van egy nagyon jelentős lakáspolitikai ösztönző rendszer. Miről van szó, ha már ebből valami látható?

A második a bérlakásépítés. Magyarország nincs túl kedvező helyzetben bérlakásállomány tekintetében, mert a lakásprivatizáció következtében a lakásállomány 93 százaléka magántulajdonba került. Ezen belül nagyon jelentős azok száma, akik fölkészületlenek voltak a tulajdonosi kötelezettségekre. A 7 százalékos bérlakásállomány pedig elég rossz állapotban is van, és nem is elegendő, különösen, ha összehasonlítjuk Ausztriával, Németországgal, Franciaországgal, ahol a bérlakásállomány ennek többszöröse. Ezen belül a szociális bérlakásépítés, de a költségelví piaci jellegű bérlakásépítés is érdekes lehet. Talán európai uniós részvétel is lehetséges, bár nem nagyon látunk erre egyelőre programot. Az is érzékelhető, hogy ahol nagyon jelentős ipari beruházás valósul meg, ott egyszer csak munkaerőhiány lép föl. Ezen hajdanában a nagy cégek, amelyek itt telepedtek le Magyarországon, azzal segítettek, hogy saját lakótelepet építettek, és a munkaerőigényt ilyen módon, egészen fantasztikus mintatelepek létesítésével enyhíteni tudták, sőt, magukhoz tudták kötni családok százait. Van-e valamilyen elképzelés európai uniós részvételre a bérlakásállomány növelésére, illetőleg az idetelepedő jelentős ipari vállalkozások mit tudnak tenni?

A lakásfelújítás ma elsősorban energetikai felújítás, holott, ha a lakásállományt nézzük, akkor az energetikában természetesen óriási lemaradás van, és a lakásállományunk nincs túl jó állapotban e tekintetben. De ami az általános felújításokat, a belső felújításokat is érinti, az ehhez képest még jobban lemaradt. Az Otthon melege programnak természetesen örül mindenki, de volumenét csekélynek érezzük. Ugye, fölröppentek hírek, hogy ennek volumene kismértékben nőni tud, de további felújítási projektek várhatóak-e és azok milyenek lesznek? Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Szűcs Lajos alelnök úr következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Egy furcsa vicc jutott eszembe arról a vitáról, ami itt kezd kibontakozni ellenzéki oldalról, hogy az atomerómű tervezésekor a mellette lévő biciklitárolóról mindig sokkal több a vita, mint magáról az egész atomeróműről. Hiszen gyakorlatilag arról beszélünk a Költségvetési bizottság előtt, hogy például a 2016-os költségvetés ebben az évben már az év közepén elkészült. Arról szeretném kérdezni miniszter urat, hogy milyen tapasztalatok vannak magáról a költségvetés készítéséről, illetve arról, hogy ezt a következő évben is így fogjuk-e megalkotni.

Magáról a költségvetésről három szót mindenképpen el lehet mondani az elmúlt öt évben, azt, hogy tervezhető volt, kiszámítható volt és betartható volt. Most nem arról beszélünk sem ellenzéki, sem kormányoldalról, hogy egy olyan költségvetést készített a Magyar Köztársaság, amelynek számait havonta kellett módosítani, és soha nem azt a hiánycélt érte el, amit az elején meghatározott. Ebből a szempontból, azt gondolom, ez egy nagyon komoly siker, mindannyiunk sikere.

Szeretném miniszter urat megkérni arra, hogy magyarázza el jó néhány ellenzéki képviselőnek, hogy például a költségvetési tartalékkal kapcsolatban is egy nagyon súlyos félreértés van, hiszen azért lett kipótolva egy hónappal ezelőtt a költségvetési tartalék, mert éppenséggel a bevándorlásra fordított összegek miatt lecsökkent ez a tartalék, és nem arról van szó, hogy ezt arra szerették volna fordítani

Szeretném azt is megkérdezni miniszter úrtól, hogyan értékeli azt, hogy a költségvetés fenntarthatósága és finanszírozása most már nem külföldi alapokon keresztül történik, hanem a magyar gazdaságban megtermelt, a magyar állampolgárok által finanszírozott. Ezt mekkora eredménynek tartja? Arra néhány szóval térjen ki, hogy ez gyakorlatilag a fogyasztásra milyen hatással volt.

Utolsó kérdésem pedig, hogy hogyan értékeli miniszter úr a bevezetett online kasszák sikerét, akár az EKAER sikerét és magának a gazdaságnak a kifehérítésére tett intézkedéseket. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Boldog István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úr éppen most az üzemanyag ára a 2010. októberit közelíti, tehát ennyire visszaesett szerencsére. Ez egy jó hír, azt gondolom. Ezzel kapcsolatos az egyik kérdésem is, hogy miután az olaj ára viszonylag alacsony, hiszen ennél sokkal-sokkal magasabb is volt, milyen inflációs környezettel számol jövőre az NGM, és nem félünk-e attól, hogy defláció lesz.

Minek köszönhető ez a nagyon jó hír a külkereskedelmi mérlegről? Hogyan látja, mi a kimagasló eredmény oka?

A harmadik kérdésem az, hogy mivel 2015-tel zárjuk le a 2007-2013-as uniós pénzügyi időszakot, milyen uniós támogatások vannak még függőben, amiket még egyeztetni kell az Unióval. Tehát van-e még ilyen, és ezek mik?

És még egy kérdésem lenne. Látható, hogy Magyarországon az alsóbbrendű úthálózat elég rossz állapotban van. Várható-e, hogy a hazai költségvetési forrásokból erre jelentősebb összeget - jelentősnek tartanék 30-50 milliárdot is, ennyi már volt -, tudunk költeni arra a következő években folyamatosan, hogy jobb minőségűvé tudjuk tenni a külső, kisebb forgalmú alsóbbrendű utakat is. Hiszen sok település ezeken közelíthető meg, és nem mindegy, hogy milyen körülmények között tudnak közlekedni a nem olcsó gépjárműveikkel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kerényi János képviselő úr is jelentkezett még. Parancsoljon!

DR. KERÉNYI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Három rövid megjegyzést szeretnék tenni az ellenzéki felvetésekre. Az első a vagyonzvizsgálattal kapcsolatos. Úgy gondolom, minden állampolgárnak, minden parlamenti képviselőnek örülni kellene annak, hogy szűkítve lett a NAV vizsgálati módszere, mert azért néhány képviselőtársammal együtt a 2006-

2008 közötti időszakban volt alkalmunk megismerni az akkori APEH vizsgálati módszereit. Nem kívánom önnek azt, hogy egy hasonló helyzetbe kerüljön.

A második dolog a növekedéssel kapcsolatos. Úgy gondolom, érdemes visszatekinteni 2007-re, a válság előtti utolsó évre. Akkor Magyarországon olyan 0,5 százalékos növekedés volt, a környező országokban, az utólag csatlakozott uniós országokban pedig dübörgött a gazdaság, 6-7 százalékos gazdasági növekedés volt. Ma pedig fordult a kocka. Gyakorlatilag Magyarország éllovas a gazdasági növekedés tekintetében, és az utólag csatlakozott uniós országok, nézzük az északiakat, Litvániát, Lettországot, ahol akkor, amikor nálunk 0,5 százalékos növekedés volt, most hogyan állnak ebben a tekintetben.

A harmadik dolog pedig a turizmus. Úgy gondolom, függetlenül attól, hogy önök milyen pesszimista hangulatot árasztanak, ezt a külföldiek nem érzékelik. Magyarországot biztonságos és vonzó országnak tekintik, ebből következik a turizmus növekedése. Úgy gondolom, 2005-ben vágyakozóan néztünk arra, hogy például Prága milyen sikeres a turizmus tekintetében, ma Budapest megelőzi ebben a tekintetben Prágát. Úgy gondolom, ennek örülni kellene, mert a turistánál jobb közvélemény-kutatás nincs. Függetlenül attól, hogy önök mit mondanak, ők jól érzik magukat ebben az országban, és szerintem ezzel kellene foglalkozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy én is feltegyek egy kérdést, ez elsősorban a személyi jövedelemadóval, illetve a magyarországi bérek helyzetével lesz kapcsolatos, ezt előrebocsátom. Az önök gazdaságpolitikájának egyik sarkalatos pontja az egykulcsos jövedelemadó. Ez az egykulcsos jövedelemadó azonban bevezetésekor azt jelentette, hogy a legalacsonyabb keresetűek esetében, a minimálbéresek esetében az adó mértéke 0 százalékról 16 százalékra emelkedett. Tehát az ő esetükben nagyon komoly adónövekedés tapasztalható, ez fog mérséklődni, egyébként mindenki más esetében 15 százalékra.

Számos elemzés látott napvilágot ennek következményeiről. A kimutatások szerint ezzel az adórendszerrel az adófizetők személyi jövedelemadót fizetők körülbelül 20 százaléka járt jól, mintegy 20 százalék esetében a hatás semleges volt, nem növekedtek, nem csökkentek az adóterhek, ugyanakkor a túlnyomó többség számára a bérskála alján lévő 60 százalék számára ez az egykulcsos jövedelemadó adónövekedést jelentett. Ahogy az előbb említettem, a leg súlyosabb mértékben a legalacsonyabb fizetésűek esetében, a minimálbért keresőknél.

Ennek hatását azért önök is felismerték, próbálták ezt enyhíteni különböző módszerekkel, például a bruttó fizetések kikényszerítésével a versenyszférában. Más kérdés, hogy ez a munkavállalók szempontjából nem hozta meg a kívánt eredményt, ugyanakkor a munkáltatókra jelentős adóterheket rótt. Próbálták enyhíteni azzal is egyébként, és ez egy helyes irányú lépés volt, hogy az alacsony keresetűek esetében a járulékokból is le lehet írni az adót. Ezzel együtt az a helyzet, hogy 2010 óta a szegénység nőtt az országban, és ezen belül terjedőben van egy nagyon tragikus új jelenség, az úgynevezett dolgozói szegénység növekedése.

Itt egy zárójeles megjegyzést hadd tegyek, nem tisztem a Költségvetési bizottság ülésén más kormánytag, államtitkár nyilatkozatát bírálni. Annyit tennék csak az elmúlt napok sajtónyilatkozataihoz hozzá, hogy annak az enyhülésnek ellenére, ami a tavalyi esztendőben valóban a szegénység területén bekövetkezett, a helyzet az, minden felmérés ezt bizonyítja, akármilyen módszerrel vizsgáljuk, hogy a szegénység és ezen belül a dolgozói szegénység mértékében ma rosszabb a helyzet, mint 2010-ben, a második Orbán-kormány kormányra kerülésekor volt.

Ezen a helyzeten kétféle módon lehet enyhíteni. Az egyik a bruttó bérek növelése, ahogy az előbb említettem, ennek természetesen pluszteher-növekedés az ára a munkáltatók esetében. Van egy másik módja, én személy szerint ezt javasolnám és támogatnám, az adók mérséklése, elsősorban az alacsony jövedelmi sávokban, hiszen ez úgy adna a munkavállalóknak plusz pénzt, hogy ez nem növelné a munkaadók, elsősorban a kis- és középvállalkozások adóterheit. Természetesen a két módszert kombinálni is lehet. A kérdésem tehát az, hogy ezeket a szomorú tendenciákat felismerve tervezi-e a kormány a következő esztendőben, hogy elsősorban az alacsonyabb jövedelemsávba esők esetében mérsékli a mostani adóterheket, és ezzel csökkenti ezt a negatív tendenciát. Ezt szerettem volna megkérdezni.

Amennyiben a bizottsági tagok részéről nincs több kérdés, illetve észrevétel, akkor parancsoljon, miniszter úr! Öné a válaszadás joga.

Válaszok

VARGA MIHÁLY miniszter (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a kérdéseket és az észrevételeket. Többet éreztem az észrevételekből, mint a kérdésekből, és nyilván mindenkinek a saját maga problémája a legfontosabb. A gazdaság általános és jó állapota mellett megértem, hogy az önök számára, a bizottság bizonyos tagjai számára sokkal fontosabb az a kis ügy, ami miatt esetleg már a parlamentben számtalan kérdést, interpellációt fogalmaztak meg. Azt gondolom azonban, hogy ha valaki távolról ránéz a magyar gazdaság egészére, akkor egy pozitív és jó képet lát.

Hadd éljek talán egy személyes példával. Októberben, amikor a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap közgyűlését tartották, akkor én ott egy elismerést vehettem át, az év pénzügyminiszterévé választottak a közép- és kelet-európai régióban. Két olyan intézmény közgyűlésén történt ez, amellyel a magyar kormány viszonya, foglalkozunk így, nem mindig volt szívélyes, vagy nem volt túl barátságos. De abban a pillanatban is tudtam, hogy ez a díj nem nekem szól személy szerint, ez az országnak, a magyar gazdaságnak, az itt dolgozó magyar embereknek szól. Azt gondolom, büszkék lehetünk arra a teljesítményre, amit az elmúlt években közösen elértünk, büszkék lehetünk arra, hogy a magyar gazdaság kilábalta egy nagyon súlyos válságból. 2010-ben, amikor a kormányzásunkat elkezdtük, Görögországgal voltunk egy kosárban, és a 10 legkockázatosabb ország között emlegették Magyarországot. Na, ez volt az örökség, amit kaptunk 2010-ben. Ehhez képest tartunk most ott, hogy még azok az intézmények is elismernek, respektálnak bennünket, amelyekkel, még egyszer mondom, vitáink voltak vagy vannak. Azt gondolom tehát, hogy innen, ebből a perspektívából érdemes ránézni a magyar gazdaság egészére.

Természetesen nem akarom kisebbiteni azokat az ügyeket vagy problémákat, amelyeket önök felvetnek, egyáltalán nem mondjuk és nem is gondoljuk azt, hogy minden tökéletes, minden problémát megoldottunk. Számos problémánk van még a foglalkoztatásban, a bérek felzárkóztatásában vagy más területen. De azt a teljesítményt letagadni, ami mögöttünk van, teljesen egyetérték alelnök úrral, súlyos hiba lenne. Ebből a szempontból, azt gondolom, reálisan kell értékelni az ország teljesítményét, ez a teljesítmény pedig ma sokkal jobb, nemzetközi összehasonlításban is megfelelőbb, mint öt évvel ezelőtt. Ezt csak általános megjegyzésként szerettem volna hozzátenni.

Engedjék meg, hogy néhány felvetésre konkrétan is kitérjek, bár itt is hadd jegyezzem meg, hogy a nemzetgazdasági tárcát vezetem, tehát nincs általános felelősségem minden egyes ügygel kapcsolatban, nem is a tárcámat érintik. De azért

szeretném azt mondani, hogy nyilván az adott miniszter kollégát tájékoztatni fogom, hogy a Költségvetési bizottság ülésén milyen felvetések hangzottak el.

Képviselő asszony felvetésére hadd jegyezzem meg, hogy a számokban látok valamilyen félreértést vagy hibát. Hiszen a magyar gazdaság beruházási teljesítménye jól alakult az elmúlt években. Szeretném az ön számára egészen pontosan idézni, hogy két különböző számról beszélünk. Az egyik, hogy az előző évhez képest mennyivel növekedtek az országban a beruházások, a másik, hogy a bruttó hazai termékhez képest ez az arány mekkora. Az előző évhez képest 2014-ben a beruházások 1998 óta nem látott mértékben, egészen pontosan 11,2 százalékkal növekedtek. Ez tehát az egyik szám, amiről beszélünk. A másik szám, amihez hozzá kell tenni, hogy tavaly megvalósult 5300 milliárd forintnyi beruházás az országban, ez a bruttó hazai termékhez viszonyítva 21,7 százalék. Ez jóval fölötte van a visegrádi országok átlagának, és jóval fölötte van az Európai Unió átlagának is. Tehát ebből a szempontból is azt mondhatom önöknek, hogy ha '98 óta nem volt ilyen növekedés a beruházásokban, a beruházási ráta pedig fölötte van a környező országok átlagának és az Unió átlagának, akkor olyan rosszul azért nem állunk. Ebben talán egyet tud velem érteni. Egyébként az MNB-nek ez az anyaga ezt megerősíti, tehát nincs semmiféle eltérés, mert a számokból, a tényekből indulunk ki. Ezek a tények pedig azt mutatják, hogy a magyar gazdaságnak beruházási oldalról igenis van lendülete, van támogatottsága.

Ami a NAV működését illeti, itt is cáfolni szeretném önt. A NAV egy percig nem volt vezető nélkül, megbízott elnök irányítja most is a NAV-ot, egészen addig, míg a januári átalakulás be nem következik. A NAV átalakítása arra a rendszerre történt, amit egyébként az OECD-országok többsége is követ, és az Európai Unió tagországainak jelentős részében is az ottani adóhivatal nem egy független, önálló intézmény, része annak az államháztartási gazdálkodásnak, amiért elsősorban a Pénzügyminisztérium, nálunk jelen esetben a nemzetgazdasági tárca felel. Ez az átalakítás az önök szavazataival megtörtént. Megértem, hogy képviselő asszony most ezt a vitát, amit a parlamentben lefolytattunk és lezártunk, újra akarja nyitni, de azt gondolom, nekem itt most nem a vitát kell megismételnem önnel, hanem az eredményről kell önöket tájékoztatnom. Ennek az átalakításnak az eredménye pedig az, hogy a NAV-nak a háromszintű rendszere kétszintűvé válik, tehát megszűnik a regionális szint, megyei szintek lesznek és egy központi hivatal. Ez a két szint lesz az, ami a NAV életét megszabja, a NAV pedig intézményként betagozódik a nemzetgazdasági tárcába.

Tehát ez az átalakítás történik meg, és szerintem nem a mi szempontunkat kell nézni az átalakításnál, hanem azoknak a magánszemélyeknek és vállalkozóknak az érdekét, akik egyébként napi kapcsolatban vannak az adóhivatallal. Ebből indultunk ki az átalakításnál. Szeretnénk, ha az ügyintézés felgyorsulna. Szeretnénk, ha az adózás rendjéről szóló törvény elfogadásával lehetővé válna az, hogy különbséget tegyünk a jó adózók és a rossz adózók között. Szeretnénk, ha 2017-től a magánszemélyek jövedelemadó-bevallása megszűnne, és az adóhivatal készítené el mindenki számára az adóbevallást. Én ezt egy nagyon komoly lépésnek tartom, hiszen a soralátét helyett sem kell most már semmit sem kitölteni, hanem egész egyszerűen a NAV-ot kell abba az állapotba hozni, arra a technikai informatikai szintre fejleszteni, ami lehetővé teszi azt, hogy önnek, tisztelt képviselő asszony, egy tollvonást ne kelljen tennie, amikor a jövő évi adóbevallása elkészül, hanem erről ön csak egy értesítést kapjon. És ha ön azt mondja, hogy ez megfelel az ön által kalkulált adóbevallásnak, akkor nincs további teendője. Természetesen, ha ezt vitatja, akkor nyilván az adóhivatalnak rendelkezésre kell állnia, és a vitát, az eltérést tisztáznia kell. Én tehát ezt látom.

Hogy a NAV-nak mennyire volt botrányos a működése? Hát bocsásson meg, de szerintem, amit egy-két ellenzéki párt csinált ebben az ügy, az egészen elképesztő volt. Egy külföldi állam megvádolja a magyar adóhivatalt valamivel, semmiféle bizonyítékot, semmiféle konkrét ügyet nem említ meg, és önök az első pillanattól kezdve ennek a külföldi államnak az oldalára álltak. Én ezt tartom elképesztőnek. Önökben föl sem merült az, hogy valakit ártatlanul vádoltak meg, föl sem merültek olyan gondolatok, hogy emögött semmiféle konkrét bizonyíték nincs. Az adott pillanatban önök egy törvényes, legális magyar hatóság ellen fordultak. Én ezt tartom elképesztőnek, és ezt kifogásolom azokban a nyilatkozatokban, amiket önök a NAV korábbi elnökének ügye kapcsán tettek. Én ezt tartom igazából botrányosnak, és ebből a szempontból szerintem a magyar kormány megfelelő módon járt el. Biztosította azt, hogy az ártatlanság véelme az elnök asszony tekintetében is fennálljon. Az elnök asszony saját maga döntött úgy, hogy ő ennek a vitának nem kíván a továbbiakban az alanya lenni. Szóval, sok tanulsága van ennek az ügynek. Az egyik tanulsága például az, hogy ilyen kérdésekben, úgy tűnik, ahol egy nemzeti hatóságot vádolnak meg külföldről, az ellenzéki pártokra nem számíthatunk.

Ami a vagyont illeti, gondolom, a vagyonosodási vizsgálatra utalt itt a kérdésében, bocsásson meg, de én azt gondolom, hogy itt is, ahogy erre már Kerényi képviselő úr is utalt, megfelelő döntést hoztunk. Ma ugyanis, pont az önök tevékenysége miatt, a vagyonosodási vizsgálatok elvesztették valós értéküket, valós jelentőségüket. Önök fűvel-fával-bokorral szemben, függetlenül attól, hogy kicsoda, aki éppen szembejött önökkel és nem volt szimpatikus, egyből vagyonosodási vizsgálatot indítottak el. Márpedig az adóhivatalnak a hatályos jogszabályok alapján ilyenkor el kell járnia. Tehát, ha nekem most az ön kérdése nem tetszett és kimegyek ebből a teremből, és azt mondom, hogy szeretnék ön ellen vagyonosodási vizsgálatot indítani, akkor ezt az adóhivatalnak le kell folytatnia. Na, ezért mondom azt, hogy azt a korábbi funkcióját, amire a vagyonosodási vizsgálat létrejött, sajnos, pont önök miatt vesztette el, ezért kell ezt a folyamatot szabályozni. Szerintem korrekt megoldás született, ha bűncselekmény gyanúja van, vagy ha rendőrségi vizsgálat indul bárkivel szemben, abban az esetben kell a NAV-nak, az adóhivatalnak kötelezően ilyen vizsgálatot lefolytatnia. De egyébként, ha nem tetszik a szomszédom, nem tetszik a munkahelyi kollégám, nem tetszik egy másik párt képviselője, szerintem értelmetlen dolog az adóhivatalt ezzel terhelni. Úgyhogy köszönöm a parlamentnek ezt a döntését.

Még egy mondat erejéig hadd térjek vissza a NAV irányítására. Ugyanis a konkrét napi irányítás és a felelősség szintje ketté van választva a világon mindenhol. A felelősség a NAV működéséért a minisztert terheli. Tehát a miniszter mint a gazdasági tárca vezetője, ahová a NAV tartozik, felelős azért, ami a NAV-nál történik. A konkrét napi irányítás szintje kerül államtitkári szintre, ahogy egyébként ez Európa nagyon sok helyén van.

Ami a jegybank működését illeti, tisztelt képviselő asszony, szerintem ön is nagyon jól tudja, hogy az MNB az egyik legjobban ellenőrzött intézménye a magyar államszervezetnek. Most csak így fejből: az MNB-t ellenőrzi a felügyelőbizottsága, ahová a parlamenti pártok delegálhatnak képviselőt, ellenőrzi a belső ellenőrzése, hiszen ilyen rendszerre törvény kötelezi, ellenőrzi az Állami Számvevőszék és a jegybank felkérhet külső könyvvizsgálókat is, ha még további plusz vizsgálatot akar. Úgy tudom, hogy egy-két ügyben föl is kért ilyet egyébként. Úgyhogy azt gondolom, ebből a szempontból a jegybank egy jól ellenőrzött intézmény.

Ami a jegybank konkrét döntéseit illeti, engedjen meg egy megjegyzést. Akkor követnék el nagy hibát, ha a jegybank konkrét döntéseit kifogásolnám, hiszen a világon mindenhol a jegybanki működés függetlensége olyan dolog, amit egy

kormányzati személy, pláne egy gazdasági tárcavezető nem léphet át. De ez nem jeleneti azt egyébként, hogy az ellenőrzési felelősségünk alól kibújnánk. A gazdasági tárcának is ott vannak a képviselői a felügyelőbizottságban. Ezek a szokásos rendszeres üléseken keresztül ellenőrzik a jegybank működésének törvényességét. Egyébként pedig a jegybank tulajdonosa az állam részéről maga a gazdasági tárca. Tehát ennek a tulajdonosi felelősségnek mi eleget teszünk.

Ami Hegedűs képviselő asszony kérdéseit illeti, azért némi elismerést éreztem a kérdése mögött, amikor az önkormányzati adósságrendezésről szólt. Igen, a magyar kormány egy nagyon komoly lépést tett akkor, amikor az önkormányzati rendszert megszabadította attól az adósságállománytól, amit a korábbi kormányok felelőtlen tevékenysége részben rákényszerített, részben néha azért az önkormányzat saját maga is előállított. Ez az adósságállomány tehát megszűnt. Ugye, a kérdése arra vonatkozott, hogyan lehet megakadályozni azt, hogy ez ne alakuljon ki újból. Szigorú törvényi módosításokat fogadott el a parlament az elmúlt években, tehát a további eladósodást meg lehet akadályozni, ha erre kormányzati eltökéltség van. Minden egyes önkormányzat, amely fejlesztési, működési vagy bármilyen feladathoz hitelt kíván felvenni, köteles a kincstárán keresztül ezt a kormány számára jelezni, és a kormány döntésén múlik, engedélyezi-e azt, hogy egy önkormányzat hitelt vegyen-e föl vagy sem. Csak abban az esetben járulunk hozzá hitelfelvételhez, ha az önkormányzat gazdálkodási számaiból látszik az, hogy ezt a hitelt az önkormányzat vissza tudja fizetni.

Azt gondolom tehát, hogy megvan az a szűrőrendszer, ami lehetővé teszi azt, hogy az a fajta önkormányzati eladósodás ne termelődjön újra, ne alakuljon ki, mint ami az elmúlt éveket jellemezte. Persze, természetesen az önkormányzatok gazdálkodásának további átláthatóságát biztosítani kell. Azt gondolom, itt van még egy olyan terület, amire figyelniünk kell, ez az önkormányzati cégek eladósodása, hiszen jól látható, hogy néhány önkormányzat a háttérintézményein vagy éppen a vállalatain keresztül próbál most hitelekhez jutni. Igyekszünk odahatni, hogy ezek a hitelfelvelek ne alakuljanak ki.

Köszönöm a kérdését a bérekre és fizetésekre vonatkozóan. Újra elmondhatom azt, amit már a parlamentben elmondtam. A kincstár 12 800 intézmény bérszámfejtését végzi, 850 ezer fő számára folyósítja a béreket. Azonban a bérek utalása nem a kincstár részéről történik, hanem az adott intézmény részéről. Ezt talán kevesen tudják. Tehát az utalási állományok elkészítésével ebben a hónapban is, december 2-ig minden intézmény megkapta az utalási állományt, és az már az intézményen múlt, hogy a bérek kifizetését elindítja-e vagy sem. Múlt héten pénteken, amikor ez az ügy a sajtóban teret kapott, akkor azonnal intézkedtem arról, hogy a kincstár a saját maga rendszerén keresztül minden egyes ilyen panaszt vizsgáljon ki.

Na most, képviselő asszony, tudja, hány bejelentés érkezett? Összesen 15, és ezt mindegyiket a területi igazgatóságok egyenként vizsgálták ki. A következők derültek ki. Egy. Az intézmény nem 5-éig utal, hanem 10-ig, ezt a dolgozó nem tudta, a dolgozót erről nem tájékoztatták. Konkrét intézményneveket tudok önnek mondani. Kettő. Volt néhány olyan önkormányzat és intézmény, amelynek fedezetlen számlája volt, azaz a munkabéru talást nem tudta elindítani, mert nem vette észre, hogy a munkabérszámláján nincs pénz. Itt azért hadd említsek meg egy intézményt, a Péterfy Sándor utcai kórházat, ahol nem a közvetlen havi bérkifizetésre, hanem egy korábbi elszámolásra vonatkozóan voltak sajtóhírek, hogy ott az emberek nem kapták meg a bérüket. Hát kiderült, hogy azért nem, kapták meg a bért még november hó végén a túlmunkáért, mert az adott intézmény gazdasági vezetője vagy igazgatója

elfelejtette, hogy a munkabérszámlán egy fillérük nincs. Intézkedni kellett, hogy az intézmény egy másik számláról a munkabér fedezetét teremtse meg.

Nem tudunk olyanokkal mit kezdeni, amikor egy adott intézmény rosszul, tévesen számol el. Azaz például egy dolgozó táppénzen volt, és a táppénzes elszámolását nem megfelelően tölti ki ebben a regisztrációs rendszerben. Úgyhogy azt tudom mondani, hogy azok a fajta hisztériakeltések és riogatások megalapozatlanok voltak, amelyek erre vonatkoztak. Tény és való, hogy néhány intézménynél pontatlan elszámolás miatt késedelmesen fizették ki a béreket, de egyébként az a hisztéria, hogy itt több százezer emberről van szó, minden alapot nélkülöz. Úgyhogy ezt ezúton is rémhírterjesztésnek kell minősítenem.

Itt van a másik ügy, a Mikulások ellenőrzése. Ha már a bizottság előtt vagyok, akkor erről is hadd mondjak néhány mondatot. Tudjuk jól, hogy Mikulás van, időnként emberek is Mikulás-jelmezt öltenek, és a NAV munkatársai korábbi bejelentések alapján készültek arra, hogy néhány ilyen esetet megvizsgálják. Ha rákattintanak az internetre, jó néhány olyan szolgáltatást találnak, ahol Mikulás-szolgáltatást kínálnak. Az egyiket ellenőrizték. Miután megtörtént a Mikulás performansa, fogalmazzak így, a Mikulás egy 11 ezer forintos összeget követelt a szülőktől. A szülők ezt ki akarták fizetni, de erről semmiféle számlát nem kaptak. Na most, ebben az esetben ön mit tett volna, tisztelt képviselő asszony, ha ön egy NAV-ellenőr? További sok szerencsét kívánt volna a Mikulásnak, aki még aznap 26 másik helyre megy? Vagy esetleg azt mondta volna, hogy akkor nézzük már meg, hogy ez a vállalkozás vajon minden tevékenységét számla nélkül végzi-e vagy sem?

Kettő. Szeretném azt mondani, hogy a gazdasági tárca a NAV ellenőrzési gyakorlatába ilyen szinten sem szól bele. Tehát nem én mondom meg, vagy nem Tállai úr mondja meg, hogy a NAV mely szolgáltatót hogyan ellenőrizzen. Bocsánat, az egy más világ. Ha engem megkérdeznek, akkor azt mondtam volna egyébként, hogy ne most ellenőrizték a Mikulás-jelmezbe öltözött szolgáltatót, kisvállalkozót, hanem majd a Mikulás-ünnepség után. Mert ne törjük meg ezt a varázst, és ne az legyen a legfontosabb hír a sajtóban, hogy most egy Mikulást számlaadás hiánya miatt megbírságotk, hanem erre rátértek volna később, utólag nézzék meg, hogy az a vállalkozás, amelyik, mondom, az interneten hirdette magát, vajon milyen bevételre tett szert, van-e erről elszámolása, és így tovább. De a NAV ezt önállóan döntötte el, még egyszer mondom, egyébként magában az ellenőrzésben nem látok semmi problémát. Ez ugyanolyan vizsgálat, mint amikor egy NAV-ellenőr egyébként a plasztikai sebésznél folytatott le egy ilyen vizsgálatot, mert nem kapott számlát arról a plasztikai eljárásról, amit ott lefolytattak.

De hogy jó hírt is mondjak önnek, képviselő asszony, és köszönöm a kérdését az online kasszák bevezetéséről, Szűcs alelnök úr vetette föl, de azt hiszem, Kerényi képviselő úr is említette. Itt azt tudom mondani, hogy jövőre készülünk a tapasztalatok alapján a szolgáltató szektorra való kiterjesztésére. Ebben a kaszinók is sorra kerülnek, tehát a kaszinóknál is lesz online kassza. Azt gondolom, hogy kivételt ebben az esetben sem tehetünk. A kaszinó ugyanolyan szolgáltatás, mint más ágazatban akár egy wellness, akár egy masszázs, ebben az esetben különbséget nem látok közöttük. De azt szeretném azért mondani, hogy a kaszinókról a Szerencsejáték felügyelet ma is egész pontos elszámolásokat tud önnek adni, tehát egy jól ellenőrzött világnak tartom a magyar kaszinók világát, de a kezdeményezésünkre a kaszinóüzemeltetők elfogadták azt, hogy ez a kiterjesztés majd rájuk is vonatkozzon.

Tisztelt Képviselő Úr! Azon nem tudok segíteni, hogy ön nincs jól, elnézést, de ez egy életézés. Ezen csak ön tud segíteni saját maga, ha kicsit pozitívabban áll a dolgokhoz. A kérdéseire, felvetéseire azt tudom mondani, hogy a Quaestor-törvényt az Igazságügyi Minisztérium beterjesztette, az igazságügyi tárcavezető ebben a

kérdésben az Alkotmánybíróság döntése után nyilatkozott is. Szeretnénk, ha minél több károsult rendezése minél hamarabb megtörténne, és szeretnénk azt, ha ennek az előterjesztésnek az elfogadásával főleg a kisbefektetők kárát teljes egészében rendezni tudnánk. Úgyhogy remélem, a parlament hamarosan megtárgyalhatja és elfogadhatja ezeket a módosításokat.

Ami a közfoglalkoztatást illeti, hadd hívjam fel a figyelmét, hogy a kormányzati munkamegosztásban a belügyi tárcához tartozik ennek megszervezése, mi csak abban az ügyben vagyunk illetékesek, ami a foglalkoztatást általában érinti, ebben a tekintetben pedig azt tudom önnek megismételni, hogy tendencia mindenképpen kedvező. A versenyszféra létszámának növekedése alapvetően együtt mozog a gazdaság növekedésével, tehát minden reményünk megvan, hogy a közfoglalkoztatotti létszám egy átmeneti növekedés után majd csökkenni kezdjen, és az átképzések fölgyorsításával pedig minél több ember visszakerüljön a munka világába.

Arra is szeretném fölhívni a figyelmét, hogy a legfontosabb költségvetési kiadási tételekről a parlament dönt, tehát a parlament döntését a kormány a maga részére kötelező érvényűnek tekinti. Azt gondolom, hogy ebből a szempontból nekünk ezeknek a kiadási tételeknek a biztosítása a legfontosabb feladatunk és szerepünk. Ezt a kormány az elmúlt években teljesítette, és ezután is teljesíteni kívánja.

Ami pedig az OTP-t illeti, ez vagyongazdálkodási kérdés. Seszták miniszter úr, úgy hallottam, itt járt a bizottság ülésén, biztos megkérdezte akkor tőle, és azt is, hogy az OTP értékesítésére hogyan, ilyen körülmények között került sor. Én a kincstári részéért vagyok felelős, és azt tudom önnek mondani, hogy a 75 milliárd forint a tranzakciót követő hétfőn beérkezett a Magyar Államkincstárba, úgyhogy ez annak a fejezetnek a bevételeit gyarapította, ami az állam vagyongazdálkodásához tartozik. Egyébként, ha engem kérdez, én azt mondom, hogy nem volt értelme egy olyan tulajdonrészt hosszú távon fenntartani, ahol az állam csak kisebbségi tulajdonos, és a piaci szereplők legfontosabb döntései befolyásolják a fő tulajdonos döntéseit is. Megjegyzem, hogy ezzel mindenki tisztában is lehetett, hiszen az idén februárban az EBRD-vel aláírtunk egy olyan megállapodást, ami arról szól, hogy a bankszektorban meglévő állami tulajdont a kormány a következő három évben értékesíteni fogja. Úgyhogy ez a döntés ebbe is teljes egészében illeszkedett.

László Tamás képviselő úr kérdéseit köszönöm, nagyon fontos kérdést vetett föl, lakásépítések, családiház-építések számának a növelését. Ahogy említettem önnek, a kormány most készül ezeknek az intézkedéseknek az előkészítésével, tehát hamarosan, nagyon bízom benne, hogy kormánydöntést tudunk hozni és tájékoztatni tudjuk a közvéleményt. Ezeknek az intézkedéseknek egy elemét hadd emeljem ki, mert ez hozzátartozik a gazdasági növekedést ösztönző intézkedésekhez, ez pedig a hitelezés bővítése. Nagyon bízunk abban, hogy olyan programot tudunk majd összeállítani, ami lehetőség szerint újra megteremti azt, hogy a több gyermeket vállalók könnyebb feltételekkel jussanak hitelekhez, és olyan kamattámogatást kapjanak, ami mindenképpen ösztönzi őket arra, hogy akár egy új lakás építésébe vagy vásárlásába is bele tudjanak fogni.

Teljesen igaza van, az Otthon melege program valóban sikeres, és ennek forrásait érdemes lenne bővíteni. Nem a gazdasági tárcához ez a program, de jelezni fogom majd kollégámnak, hogy gondoljuk át lehetséges költségvetési többletforrások esetén, hogy ennek a programnak a bővítésére hogyan kerülhet sor. Egyébként a most nyáron elindított családi otthonteremtési kedvezmény, röviden CSOK program rendkívül sikeres, a visszajelzések alapján eddig körülbelül 40 ezer ember érdeklődött a program részletei iránt. Nagyon bízunk benne, hogy az ön által említett 8-9 ezres lakásépítési számot ennek hatására is majd növelni tudjuk.

Alelnök úr kérdésére, a tartalékfelhasználásnak szigorú szabályai vannak, hogy a kormány ebből a tartalékból mennyit használhat fel az év első felében és mennyit utána. Ennek eleget tettünk ebben az évben is, a 40 százalékát használtuk csak fel az idén júniusig. Azért kellett valóban a tartalékot kibővíteni, mert a migrációs kiadások meghaladták azt a nagyságrendet, ami tervezhető lett volna. Nem láthattuk előre, hogy egy esztendő leforgása alatt közel 400 ezer ember érkezik Magyarországra, és ezeknek az ellátásáról gondoskodnunk kellett.

Ami a folyamatok fenntarthatóságát illeti, személy szerint optimista vagyok. Úgy ítélem meg, hogy a fogyasztás bővülése mindenképpen erősíti, ösztönzi a gazdaság növekedését is. Itt szeretném azt hangsúlyozni, képviselői felvetésre is, hogy az elmúlt években a bruttó átlagkereset jelentősen növekedett az országban, 2010-től kezdődően évente 1,3 százalékkal, majd 5,2 százalékkal, 4,7 százalékkal, 3,4 százalékkal, tavaly 3 százalékkal, az idén pedig várhatóan 3,9, majdnem 4 százalékkal. A bruttó keresetek növekedéséről van szó, egy olyan környezetben egyébként, amikor az infláció lényegében zéró, tehát nincs. Ebben az évben is 0 százalék körül alakul az infláció mértéke. Ez azt jelenti, hogy mivel a fogyasztói áremelkedések üteme 0 körül van, egy jelentős bruttó reálkereset-növekedés történhet.

Az online kasszáról beszéltem, azt gondolom, ez egy sikeres program volt, tisztességesen működő vállalkozásokat és magánszemélyeket akarjuk ezzel megvédeni. Az online kasszák rendszerén keresztül már több mint 200 ezer kiskereskedő bonyolítja a forgalmát, az elszámolását. Ahogy mondtam korábban is, lehetőséget látunk arra, hogy a szolgáltató szektor bizonyos területeire ezt kiterjesszük majd a következő évben.

Az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszert, röviden EKÁER-t március 1-jével indítottuk el, ennek még az első tapasztalatairól tudok csak beszámolni, a forgalmi- és jövedékiadó-tételek alakulásán keresztül azt látjuk, hogy ennek mindenképpen pozitív hatása volt. Az első hetek adminisztrációját leszámítva egyébként a vállalkozások többsége pozitívan jelzett vissza ennek működéséről. Itt főleg az élelmiszer-ágazatról hadd számoljak be, a húsiparból, a tejiparból kaptunk olyan visszajelzéseket, amelyek azt mutatják, hogy az ágazat jelentős fehéredésen ment keresztül annak köszönhetően, hogy most már regisztrálni kell az országon belül vagy az országon kívülről érkező áruk forgalmát. Sőt, azt tudom mondani, hogy most cseh és szlovák érdeklődés van ennek a rendszernek a közép-európai kiterjesztésére, mert úgy ítélik meg, hogy amit Magyarország a maga módján kipróbált, és ami működőképes volt, az kiterjeszhető lenne nemzetközi szinten is. Ugyanez igaz egyébként az online kassza rendszerére, ott horvát, cseh, lengyel érdeklődést kaptunk ennek átvételére.

Boldog képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy az inflációs környezet jövőre nagyjából hasonló módon alakulhat, mint az idén, azzal számol a tárca, hogy az év egészében, 2016-ban 1,8 százalék lehet az infláció átlagos mértéke, tehát arra számítunk, hogy az év elején még egy szerényebb mértékű, 0 százalék körüli, majd az év második felében egy erőteljesebb fogyasztói áremelkedés következhet be.

Az uniós támogatások szerepéről kérdezett. Itt néhány tétel esetében egyeztetésben vagyunk az Európai Unióval. Különösen fontosak azok a KÖZOP-os források, amelyeket szeretnénk még felhasználni. Nagyon bízom benne, hogy a területért felelős tárcáknak, az NFM és a Miniszterelnökség egyeztetése az uniós hatóságokkal eredményes lesz. Itt egy pontot azért hadd említsek meg, ezeknek az uniós támogatásoknak az elmaradása befolyásolhatja az államadósság alakulását. Ebben az évben jelentős összeget kellett az állampapírpiacról az államadósság kezelésén keresztül megfinanszírozni azért, hogy a központi költségvetés ezeket a

programokat kifizethesse, mivel ezek a támogatások vagy nem érkeztek be, vagy késedelmesen érkeztek be az Európai Unióból.

Alsórendű úthálózatra lesz-e elég pénz? Remélem, hogy lesz. Miniszter úrral folyamatos egyeztetésben vagyunk és a területért felelős államtitkár úrral, hogy ezekre az úthálózatokra többlettámogatást tudjunk biztosítani.

Kerényi képviselő úr felvetésére már részben válaszoltam. Én is azt gondolom, hogy a gazdasági növekedés persze, ha ázsiai országokhoz viszonyítjuk magunkat, lehetne magasabb, de ha azt nézem meg, hogy Magyarország még a harmadik negyedéves növekedésével is jóval fölötte volt, mondjuk, a szlovén vagy az osztrák gazdaság növekedésének, akkor azt mondhatom, hogy a növekedés üteme és az a lényeg, hogy felzárkózási pályán maradjon az ország.

A turizmusról beszéltem én magam is, az elmúlt évben 10,5 millió vendégéjszaka volt Magyarországon, és ennek valóban az a pozitív hatása, hogy az elégedett turista, aki itt jár Magyarországon, a legjobb nagykövete az országnak, hiszen reményeink szerint vagy visszatér, vagy pedig további ismerőseit biztatja arra, hogy Magyarországra jöjjenek. Ez hatással van a gazdaság egészére, és hatással van más vállalkozásokra is. Hadd mondjam el, hogy például a budapesti reptér forgalma az elmúlt 20 év rekordját érte el, 10 millió fölé került az utasforgalom is tavaly. Nagyon bízom benne, hogy ez folytatódni fog.

Elnök úr kérdésére. Ugye, ez egy régi vita, elnök úr minden egyes ilyen találkozókon ezt fölveti, a parlamentben is alkalomadtán. A magyar kormány egy fontos döntést hozott, amikor azt mondta, hogy a közkiadások fedezetét elsősorban a fogyasztási típusú adókon keresztül kívánja beszédeni és kisebb mértékben a jövedelmi típusú adókból. Azt gondolom, ez helyes döntésünk volt, az adók közötti különbségek vagy változások ennek alapján következtek be az elmúlt években. Azért hadd emlékeztessenek arra, hogy az önök által itt hagyott szja-rendszernek két kulcsa volt, 17 százalék és 32 százalék. Ez a két kulcs lett egykulcsossá, 16 százalékos. Ugye, azokat a kedvezményeket kellett áttekinteni, amiket önök még ott hagytak, abban az adórendszerben. Ez okozhatta azt, hogy bizonyos területeken, bizonyos csoportoknál, például az adójóváírással érintetteknel a jövedelmek kedvezőtlen módon változhattak meg. De a kormány egy kompenzációs rendszert indított el a közszférában, a versenyszférában pedig igyekeztünk olyan bérmegeállapodásokat kötni a versenyszféra szereplőivel, amelyek kompenzálták a bruttó bérnövekedésen keresztül ezt a kiesést.

Az inflációs környezetre hívnám föl az ön figyelmét is. A bruttó bérek növekedése reálbér-növekedést is jelent, tehát ebből a szempontból nem állunk rosszul. És ha nekem nem hisz, akkor azt kérem, hogy Surányi Györgyöt kérdezze meg, aki egy konferencián a bérek és a nyugdíjak tekintetében arról beszélt, hogy a mostani kormány, igaz, rejtett módon, de visszaadta a 13. havi nyugdíjat, amit önök elvettek, hiszen olyan reálnyugdíj-növekedés történt az elmúlt években, ami egy havi nyugdíj összegének felel meg. Még egyszer mondom, ezt nem én mondtam, hanem Surányi György korábbi jegybankelnök.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a felvetéseiket és a kérdéseiket.

Az ülés berekesztése

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Bizottság! A mai bizottsági ülésünk napirendjét lezárom. Miniszter úrnak köszönöm a megjelenést.

A bizottságot tájékoztatom, hogy tárgysorozatba vételi kérelmek vannak még előttünk, ezeket szeretném még ebben az évben a bizottság asztalára tenni és döntést hozni róluk. Itt a házbizottsági döntésre várunk, ez befolyásolhatja a hétfői-keddi ülésnap, úgymond, megszokott munkarendjét. Elnöki jogkörömben eljárva a döntést

a házbizottsági időpontok ismeretében fogom meghozni. Amennyiben szokásos munkakezdésre kell számítanunk, akkor hétfőn várhatóan 11 órakor a bizottság ülést fog tartani. Ezt szeretném bejelenteni. Ha a bizottsági tagok többsége támogatja a 10.30-as kezdést, akkor nekem az is megfelel. A vidéki képviselőkre tekintettel javasoltam ezt egy fél órával későbbre, 11 órára, de ebben én rugalmas leszek.

Miniszter úr, még egyszer köszönöm. Tisztelt Bizottsági Tagok! Tisztelt Megjelentek! További szép napot kívánok.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 41 perc.)

Burány Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit